

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217203947
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7217203947.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v spore žalobkyne B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E., O. XXXX/XX proti žalovanému Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tallerova 4, IČO: 47 243 368, práv. zast. JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, so sídlom v Bratislave, Javorinská 13 o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Žalobný návrh zamietá.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.2.2017 žiadala, aby súd rozsudkom uložil povinnosť žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie z jednotlivých konkrétnych zmlúv, ktoré s ním ona ako spotrebiteľka uzavrela postupne v čase od 10.7.2013 do 6.2.2014 a to žiadala vydať celkovú sumu 615,54 eura s tým odôvodnením, že všetky predmetné úvery uzavreté medzi ňou ako spotrebiteľkou a žalovaným ako veriteľom sú bezúročné a bez poplatkov. V žalobnom návrhu citovala ustanovenia § 658 ods. 1, § 3 ods. 1 a § 39 Obč. zák., § 24 ods. 1, § 1 ods. 3 písm. l/ a § 2 písm. a/ a písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a citovala ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedla, že z § 657 a 658 ods. 1 Obč. zák. vyplýva, že pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov. Poukázala na to, že v spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver je bezúročný. Mala za to, že si teda účastníci konania nedohodili úroky a inú formu odplaty zákon nepripúšťa. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu jeho dotknutého účastníkovi vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku. Uviedla, že podľa Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 10.7.2013 boli: výška bezúročného úveru 150 eur, splatnosť úveru dňa 1.8.2013, poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou 39,83 eura, celková suma na zaplatenie 189,83 eura, RPMN 440,2 %, priemerná hodnota RPMN ohlásená pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 414 %. Uviedla, že odplata - poplatok za poskytnutie pôžičky 39,83 eura je neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zák.. Takisto uviedla aj, že podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v predmetnej zmluve chýba údaj ročná úroková sadzba a priemerná hodnota RPMN, keďže v predmetnej zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN pre úvery od 3 do 6 mesiacov a zmluva bola uzatvorená na dobu len niekoľko dní. Uviedla, že podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Na základe uvedeného, uviedla, že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 39,83 eura. Obdobne si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného uplatnila aj z ďalších zmlúv a to: 2/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 23.7.2013, s

výškou bezúročného úveru 200 eur, splatnosťou úveru dňa 23.8.2013, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 60,60 eura, celkovou sumou na zaplatenie 260,60 eura, zaplatenou sumou 285,60 eura, RPMN 356,8 % a priemernou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 % a uplatnila si nárok z tejto zmluvy na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 85,60 eura, 3/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 9.9.2013 s výškou bezúročného úveru 300 eur, splatnosťou úveru dňa 10.10.2013, poplatkom za poskytnutie úveru 90,90 eura, celkovou sumou na zaplatenie 390,90 eura, RPMN 356,8 %, priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej zmluvy uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 90,90 eura, 4/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 7.10.2013 s výškou bezúročného úveru 300 eur, splatnosťou úveru dňa 4.11.2013, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 87,04 eura, celkovou sumou na zaplatenie 387,04 eura, RPMN 356,8 % a priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 87,04 eura, 5/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 27.11.2013 vo výške bezúročného úveru 100 eur, splatnosťou úveru dňa 2.12.2013, poplatkom za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou 9,49 eura, celkovou sumou na zaplatenie 109,50 eura, RPMN 693,5 % a priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 9,49 eura, 6/ z Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 6.12.2013 vo výške bezúročného úveru 250 eur, splatnosťou úveru dňa 1.1.2013, poplatkom za poskytnutie úveru 67,28 eura, celkovou sumou na zaplatenie 317,30 eura, zaplatenou sumou 352,30 eura, RPMN 377,9 % a priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej zmluvy uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 102,30 eura, 7/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 13.1.2014 vo výške bezúročného úveru 350 eur, splatnosťou úveru dňa 4.2.2014, poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 85,94 eura, celkovou sumou na zaplatenie 435,94 eura, RPMN 3720,9 % a priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej zmluvy uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 85,94 eura a 8/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej dňa 6.2.2014 vo výške bezúročného úveru 410 eur, splatnosťou úveru dňa 6.3.2014, poplatkom za poskytnutie úveru 113,94 eura, celkovou sumou na zaplatenie 523,94 eura, RPMN 2344,7 % a priemernou hodnotou RPMN ohlásenou pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.3.2013 vo výške 418 %, z ktorej zmluvy uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 113,94 eura. Celkový súčet bezdôvodných obohatení, nárok na vydanie ktorých si uplatnila, dosiahol 615,54 eura. V ďalšej časti svojho žalobného návrhu žalobkyňa uviedla, že dáva do pozornosti súdu: rozsudok Okresného súdu Komárno, sp. zn. 14C/114/2015 zo dňa 2.5.2016, v ktorom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. IV. bod 5 Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 18.12.2013 (pozn. súdu: zmluvná podmienka týkajúca sa nákladov spojených s vymáhaním poskytnutého úveru) je ako neprijateľná neplatná, rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 17C/390/2015 zo dňa 17.2.2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 22C/163/2015 zo dňa 6.5.2016 a rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 8C/75/2015 zo dňa 23.2.2016, v ktorých všetkých troch rozsudkoch súdy uviedli, že podľa ust. § 657 a 658 ods. 1 Obč. zák. pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V predmetnej zmluve sa pritom výslovne uvádza, že úver (hoci v skutočnosti ide o pôžičku) je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže je takýto úkon neplatný od začiatku (ex tunc). Následne poukázala na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 107/07, v ktorom sa o.i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované, pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Záverom uviedla, že podľa ust. § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Uviedla, že v januári 2017 sa dozvedela, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a preto v zákonnej lehote do dvoch rokov podáva žalobu.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 23.3.2017 (č.l. 90). V ňom uzavretie jednotlivých zmlúv označených žalobkyňou nepoprel. Citujúc ust. § 107 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák. vzniesol námietku premlčania voči všetkým nárokom žalobkyne, ktoré vznikli pred dňom 16.2.2015, teda v zmysle ust. § 107 ods. 1 Obč. zák. dva roky pred podaním žaloby, ktorá bola podaná dňa 16.2.2017 a ktoré si uplatnila v tejto žalobe. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalobkyňa mu zaplatila sumy poplatku z úveru 1/ vo výške 39,80 eura dňa 20.7.2013, z úveru 2/ vo výške 85,60 eura najneskôr dňa 2.9.2013, z úveru 3/ vo výške 90,90 eura dňa 4.10.2013, z úveru 4/ vo výške 87 eur dňa 6.11.2013, z úveru 5/ vo výške 9,50 eura dňa 3.12.2013, z úveru 6/ vo výške 102,30 eura najneskôr dňa 9.1.2014, z úveru 7/ vo výške 85,94 eura dňa 5.2.2014 a z úveru 8/ vo výške 113,94 eura dňa 3.3.2014, uviedol, že ide o všetky nároky žalobkyne a to aj vrátane prípadného nároku na primerané finančné zadostučinenie, premlčané a preto žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Vyjadril sa k právnym dôvodom oprávnenosti nároku na zaplatenie poplatkov, v ktorej časti (C/) svojho vyjadrenia uviedol, že podľa ust. § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že podľa ust. § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa toto ustanovenie aplikuje aj pre iného veriteľa poskytujúceho iné ako spotrebiteľské úvery, teda aj na tento prípad. Citoval ust. § 2 ods. 3 Obč. zák., podľa ktorého účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Ďalej citoval ust. § 52 ods. 1 a ods. 2 Obč. zák.. Mal za to, že podľa citovaného ust. § 2 ods. 3 Obč. zák. je preto možné, aby si strany aj v občianskoprávnom vzťahu dohodli poplatok za poskytnutie úveru/pôžičky, a to aj pri zmluvnom type Zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 Obč. zák.. Uviedol, že neexistuje žiadne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluvnej pôžičke poplatok, resp. poplatky za poskytnutie. Uviedol, že sa to najmä týka prípadu, ak si účastníci nedohodli úrok z úveru nakoľko, uviedol, že spotrebiteľský úver je v zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z. odplaatný, keďže spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. K tvrdeniam žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých finančných prostriedkov v časti D/ svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, že v zmluvách chýba povinný údaj „ročná úroková sadzba a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN)“. Poukázal na to, že pritom však v žalobe sama žalobkyňa tieto údaje udáva, tvrdí však, že v predmetných zmluvách je uvedená priemerná RPMN pre úvery od 3 do 6 mesiacov, čo je podľa jej názoru nesprávne, pretože zmluvy boli uzatvárané len na dobu niekoľkých dní. K tejto žalobkyňou vytykanej vade uzavretých zmlúv uviedol, že išlo o zmluvy o pôžičke s dobou splatnosti do 3 mesiacov, teda nešlo o spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z.z., ale išlo o „iné úvery“, na ktoré sa podľa ust. § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. vzťahujú iba niektoré jeho ustanovenia. Uviedol, že preto ani NBS neuvverejňovala v danom čase priemernú výšku nákladov (RPMN) na úvery do 3 mesiacov. A preto sa on - žalovaný nemohol pri uvedení priemernej RPMN pri obdobných úveroch oprieť o iný údaj, ako je priemerná výška RPMN pri úveroch od 3 do 6 mesiacov, čo sú úvery časovo najbližšie úverom ním poskytovaným, čím vyhovel zákonu v plnej miere a preto nie je žiaden rozpor medzi ustanoveniami zmluvy o priemernej RPMN pri obdobných úveroch a ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Citoval znenie ust. § 9 ods. 2 písm. y/ zák. č. 129/2010 účinného ku dňu 6.2.2014 pojednávajúceho o náležitosti „priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov“. Citujúc ust. § 53 ods. 3 Obč. zák. v znení platnom dňa 6.2.2014, t.j. dňa uzatvorenia zmluvy 8/, teda poslednej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Uviedol, že v danom čase ešte nebola výška odplaty pre jednotlivé úvery určená ani nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázal na znenie ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 6.2.2014, ktoré uvádza, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Mal za to, že v zmysle uvedenej právnej úpravy a skutkového a právneho stavu neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by mali byť úvery zo zmlúv 1/ až 8/, resp. niektoré z nich, podľa ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. bezúročné a bez poplatkov. K názoru žalobkyne, ktorá odkazujúc na ust. § 39 Obč. zák. v žalobnom návrhu uviedla, že nie je možné, aby si zmluvné strany dohodli odplatu za pôžičku vo forme poplatku za poskytnutie úveru, v zmysle ktorého neplatnosť zmluvy tak žalobkyňa vidí v časti týkajúcej sa dohody o poplatku za poskytnutie úveru, uviedol žalovaný, že tento názor je v rozpore s ust. § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. a § 2 ods. 3 Obč. zák., keďže tieto ustanovenia takúto dohodu strán o poplatku za úver dovoľujú.

Uviedol, že nepožadoval v zmluvách od spotrebiteľky úrok z úverov, ale iba poplatok za poskytnutie úveru, pričom je zrejmé, že s jeho výškou bola spotrebiteľka riadne oboznámená vopred, jeho výška je uvedená v zmluve a ide o jedinú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré spotrebiteľka uhradila veriteľovi za to, že od neho získala finančné prostriedky. Uviedol, že bez úhrady poplatku by ani nemohol ako veriteľ poskytovať spotrebiteľom finančné prostriedky, pretože s ich poskytnutím má sám náklady. V závere svojho vyjadrenia poukázal žalovaný na to, že skutočne poskytol predmetné úvery žalobkyni, pričom jej ich poskytol bez úroku, a iba s jednorazovým poplatkom, ktorý bol výslovne dohodnutý v zmluve a žalobkyni zrejmý. Uviedol, že poplatkom nezavádzal žalobkyňu - spotrebiteľku, keďže tento je zrejmý hneď po vzhľadnutí na webovom sídle www.pozickomat.sk, kde na prvej strane sa nachádza kalkulačka úveru, z ktorej je zrejmé, aký úver a za aký poplatok si spotrebiteľ berie. Výška poplatku je viditeľná počas celej doby a viackrát je na ňu spotrebiteľ upozorňovaný pri diaľkovom podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom predmetnej webovej stránky. Podotkol, že úver je možné získať iba cez predmetnú webovú stránku, keďže nedisponuje žalovaný žiadnymi pobočkami ani inými miestami, kde by sa mohol spotrebiteľ osobne dostaviť pre účely získania úveru. Citoval z rozhodnutia Okresného súdu Galanta vo veci 10C/22/2015, v ktorom bolo uvedené: „Podľa názoru súdu jednorazový poplatok v sume 62,21 eura je primeraným navýšením spotrebiteľského úveru, pretože nejde o žiadne opakujúce sa plnenie, úver je inak bezúročný, je poskytovaný takmer okamžite bez iných zabezpečovacích prostriedkov. Súd preto uzavrel, že ide o odplatu, ktorá nie je v rozpore s § 53 ods. 6 Obč. zák. ...“. Poukázal aj na rozhodnutie KS v Žiline vo veci sp. zn. 9Co/146/2016, v ktorom bolo uvedené: „Úver poskytnutý navrhovateľom (ako veriteľom) bol dohodnutý ako bezúročný. Odplata zaň bola dohodnutá vo výške 149,53 eura. Takáto odplata bola dohodnutá vopred a odporca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedel, v akej výške bude musieť odplatu za poskytnutý úver uhradiť. Nie je možné hodnotiť takéto dojednanie - dojednanie o odplate ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a nárok na zaplatenie tejto odplaty je dôvodný. Odvolací súd mal za to, že výška úveru, doba splatnosti (30 dní) bola individuálne dojednaná. Potom samotná odplata vyplývala zo zmluvy a doby splatnosti. Teda odporca ju mohol ovplyvniť (nižšou požičanou sumou alebo kratšou dobou splatnosti). Sama sociálna situácia odporcu (dlhy, ktoré mal v čase uzavretia zmluvy), nemôže byť na škodu inému účastníkovi, ktorý ho do takejto situácie nedostal.“ Na základe uvedeného navrhol žalovaný žalobný návrh žalobkyne zamietnuť.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 29.5.2017 (č.l. 114) uviedol, že zmluva o pôžičke patrí medzi tzv. reálne kontrakty a bola reálne dovŕšená vždy až poukázaním finančných prostriedkov žalobkyni, a teda deň poukážania úveru žalobkyni je, podľa neho, dňom uzatvorenia zmluvy. Opätovne uviedol, že k čerpaniu úveru z prvej zmluvy došlo dňa 10.7.2013, zo zmluvy č. 2 dňa 23.7.2013, zo zmluvy č. 3 dňa 9.9.2013, zo zmluvy č. 4 dňa 7.10.2013, zo zmluvy č. 5 dňa 27.11.2013, zo zmluvy č. 6 dňa 6.12.2013, zo zmluvy č. 7 dňa 13.1.2014 a zo zmluvy č. 8 dňa 6.2.2014. Opätovne zopakoval, že trvá na vznesenej námietke premlčania nároku žalobkyne, pričom premlčacia doba, uviedol, že vždy začala plynúť dňom nasledujúcim po zaplatení toho ktorého poplatku za poskytnuté pôžičky, pričom tieto poplatky žalobkyňou boli zaplatené v čase od 20.7.2013 (poplatok z 1. zmluvy) do 3.3.2014 (poplatok z 8. uzavretej zmluvy). Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 16.2.2017 a teda mal za zrejmé, že aj v prípade oprávnenosti jej nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktorý však uviedol, že popiera, objektívna trojročná premlčacia doba podľa ust. § 107 ods. 2 Obč. zák. pri úveroch 1 - 7 už uplynula, pričom pri úvere 8 uplynula subjektívna dvojročná premlčacia doba podľa ust. § 107 ods. 1 Obč. zák.. K začatiu plynutia premlčacích dôb na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedol žalovaný, že tieto doby začali plynúť, a to tak subjektívna, ako aj objektívna, v deň nasledujúci po dni zaplatenia toho ktorého poplatku žalobkyňou žalovanému, čo bol prvý deň, kedy mohla žalobkyňa svoj nárok uplatniť na súde, pričom mala vedomosť o tom, komu a čo platí. Tvrdenie žalobkyne, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v r. 2017, mal za účelové a ničím nepodložené. Zároveň žalovaný predložil na preukázanie komunikácie, ktorú s ňou žalobkyňa viedla, výpisy z tejto komunikácie zo dní 8.6.2016 a 9.6.2016. V ďalšej časti žalovaný sa vyjadril k procesu uzatvárania zmlúv. V tejto časti uviedol, že poskytol predmetné drobné úvery žalobkyni na jej žiadosť, on - žalovaný nekontaktoval nikdy žalobkyňu ako prvý. Uviedol, že poplatkom nezavádza spotrebiteľa, že tento je zrejmý hneď po vzhľadnutí na webovom sídle www.pozickomat.sk. Výška úveru a aj poplatku a RPMN úveru a priemerné RPMN sa nachádzajú hneď na úvodnej stránke pri kalkulačke úveru. Spotrebiteľ si na stránke žalovaného sám musí zažiadať o úver tak, že klikne na tlačidlo „zažiadať o pôžičku“, následne sa musí zaregistrovať na stránke s tým, že sú vyžadované všetky jeho osobné údaje. Následne žalovaný zašle na konto spotrebiteľa vypracované zmluvy, najprv Rámcovú zmluvu a prvú Úverovú zmluvu, kde je spotrebiteľ upozornený, že zmluvu uzatvára za pomoci prostriedkov diaľkovej komunikácie. Ak spotrebiteľ chce

pokračovať v procese získavania pôžičky, musí kliknúť na tlačidlo „súhlasím so zmluvami“. Zmluvy sú dostupné pre spotrebiteľa nepretržite v jeho elektronickom konte na stránke veriteľa, kde sa môže kedykoľvek prihlásiť a zmluvy si vytlačiť, stiahnuť, prečítať. Ide o trvanlivé médium. Uviedol, že v zmysle bodu 3. čl. III. Rámcovej zmluvy sa úverová zmluva považuje za uzavretú momentom prijatia písomného súhlasu s návrhom Rámcovej zmluvy, Zmluvy a jej príloh klientom elektronickou poštou. Uzavretím zmluvy klient potvrdzuje, že bol oboznámený s informáciami o podmienkach úveru. Uzavretím zmluvy nevzniká klientovi priamy nárok na poskytnutie úveru. Žalovaný predložil predzmluvné maily adresované žalobkyni z dní 23.7.2013, 9.9.2013 a 7.10.2013 a uviedol, že až odkliknutím odkazu „súhlasím so zmluvou“ zo strany žalobkyne sa v systéme žalovaného zobrazila zložka ako odsúhlasená a následne bol úver poskytnutý aj reálnym poslaním finančných prostriedkov. V priebehu r. 2013 sa zmenil systém poskytovania pôžičiek, kedy spotrebiteľ zmluvu odsúhlasoval už pri svojej žiadosti o poskytnutie úveru v rámci predzmluvnej komunikácie, preto žalovaný pri úverových zmluvách následne uzavretých, už neposielal osobitný mail na odsúhlasenie zmlúv spotrebiteľovi samostatne, ale zmluvy boli posielané vždy na jeho konto na stránke www.pozickomat.sk a na dôkaz súhlasu s týmito zmluvami, uviedol, označil aj časovú pečiatku žalobkyne, ktorá tvorí súčasť elektronického podpisu. Uviedol, že žalobkyňa doposiaľ v konaní nespochybnila skutočnosť, že zmluvy 1 - 8 boli uzatvorené. Spochybnila iba skutočnosť, že výška RPMN nebola v zmluve uvedená a poplatok nemohol byť dohodnutý. Zároveň žalovaný z opatrnosti vzniesol započítaciu námietku voči nároku žalobkyne, ako obranu a započítal svoj nárok na zaplatenie sumy vo výške 965,51 eura (priznanej žalovanému právoplatným platobným rozkazom zo dňa 1.4.2015, č.k. 15C/207/2015-18 vydaným Okresným súdom Košice II) zo zmluvy o úvere č. 140204-044881 zo dňa 4.3.2014 so splatnosťou dňa 4.4.2014, ktorým započítaním v každom prípade by nárok žalobkyne zanikol, aj v prípade, ak by naozaj existoval, čo však žalovaný poprel.

4. Žalobkyňa vo svojom elektronickom podaní zo dňa 12.6.2017 v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania, citujúc ust. § 107 ods. 2 Obč. zák., v citácii zdôraznila to, že ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Uviedla, že sa žalovaný úmyselne na jej osobe obohatil, čo uviedla, že dokazuje tým, že všetky zmluvy sú v rozpore so zákonom a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Napriek tomu tieto zmluvy žalovaný uzatváral aj naďalej. Priložila posúdenie zmluvy Friendly Finance Slovakia s.r.o. Ministerstvom spravodlivosti SR, podľa ktorého, uviedla, že zmluvy žalovaného neobsahujú náležitosti, ktoré sú zákonom dané. Týmto by mala byť, podľa žalobkyne, uznaná desaťročná premlčacia doba. Uviedla, že tomu, že existuje desaťročná premlčacia doba, svedčia aj priložené rozsudky a to citovala z rozsudkov Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/47/2016 zo dňa 18.1.2017a sp. zn. 3Co/243/2016 zo dňa 2.2.2017. Citovala z posúdenia zmlúv žalovaného Ministerstvom spravodlivosti SR a v ďalšom dala do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012, č.k. 18Co/109/2011 v ktorom, uviedla, že súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky. Taktiež žalobkyňa uviedla, že odplata v predmetných zmluvách je neprimerane vysoká, v rozpore s dobrými mravmi, astronomická, úžernícka, o čom svedčí aj neprimerane vysoká RPMN v neprospech spotrebiteľa v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že takéto dojednanie o odplate ako poplatku za poskytnutie úveru vyjadreného pevnou sumou, sa považuje za obchádzanie zákona za účelom, aby veriteľ mohol prezentovať úver ako bezúročný a aby nebol povinný uvádzať výšku úrokovej sadzby, ktorej výška by mohla odradiť spotrebiteľa od uzavretia zmluvy. Preto takéto dojednanie o poplatku za poskytnutie úveru je absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.. V súvislosti so vznesenou započítacou námietkou zo strany žalovaného, žalobkyňa uviedla, že istina z predmetnej pôžičky bola vo výške 700 eur a túto pôžičku splatila, síce po splatnosti, ale splatila, o čom uviedla, že svedčí aj výpis platieb, ktoré žalovaný uvádza na svojej internetovej stránke. Uviedla, že dokopy uhradila presne 765,91 eura. Zároveň sa žalobkyňa vyjadrila ku konaniu vedenému pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C42-15.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi: Rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 10.7.2013, jednotlivými zmluvami o poskytnutí spotrebiteľského úveru z dní 10.7.2013 (zmluva 1), 23.7.2013 (zmluva 2), 9.9.2013 (zmluva 3), 7.10.2013 (zmluva 4), 27.11.2013 (zmluva 5), 6.12.2013 (zmluva 6), 13.1.2014 (zmluva 7) a 6.2.2014 (zmluva 8), výpismi z podnikateľského účtu žalobkyne vedeného v Tatrabanke z dní 31.12.2013, 31.10.2013, 31.1.2014, 31.11.2013, 28.2.2014, 31.7.2013 a 30.9.2013 a vylúčením žalobkyne, na základe ktorého zistil takýto skutkový stav:

6. Žalobkyňa B. A. vo svojej výpovedi zopakovala svoje tvrdenia zo žalobného návrhu a to, že zmluvy, ktoré uzavrela so žalovaným, sú v rozpore so zák. č. 129/2010 Z.z., a to uviedla, že z dôvodu, že RPMN je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa a aj odplata, ktorá je v zmluve uvedená ako odplata za poskytnutie pôžičky je vyjadrená pevnou sumou a jedná sa preto o neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Obč. zák., keďže je v zmluvách uvedené, že sú zmluvy bezúročné. Takéto dojednanie preto považovala za obchádzanie zákona. Uviedla, že podľa ust. § 657 a 658 Obč. zák. môže byť pôžička len odplätaná alebo bezodplätaná a odplata môže byť len vo forme úrokov, pričom ona si žiadne úroky so žalovaným nedohodla a iná forma odplaty pri zmluve o pôžičke nie je možná. Uviedla, že podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zák. o spotrebiteľských úveroch, nie je spotrebiteľským úverom úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace a teda nejednalo sa v prípade ňou uzavretých zmlúv a poskytnutých finančných prostriedkov žalovaným o úver, ale o pôžičku. Na otázky súdu žalobkyňa uviedla, že požiadala žalovaného o poskytnutie spotrebiteľských úverov prostredníctvom jeho webovej stránky. O úvery požiadala z dôvodu, že „si chcela požičať finančné prostriedky“. Pri uzatváraní zmluvy uviedla, že najskôr vyplnila svoje osobné údaje, potom ju telefonicky žalovaný kontaktoval a žiadal od nej doplniť potvrdenie o prijíme. Uviedla, že bola v tom čase SZČO a zasielala žalovanému svoje daňové priznanie. Na základe toho uviedla, že jej bola schválená prvá pôžička, prišli jej peniaze a zároveň aj zmluvy, ktoré doložila. Uviedla, že sa jednalo o elektronické doručenie zmlúv. Na otázku v súvislosti s opakovaným uzatváraním zmlúv žalobkyňou so žalovaným, či žalobkyňa tieto zmluvy čítala, uviedla, že si prečítala prvú zmluvu a ostatné boli totožné, uviedla, že sa v nich menili len údaje ohľadom výšky pôžičky a splatnosti. Uviedla, že úrok v zmluvách dohodnutý nebol, bola v nich dohodnutá ako poplatok za poskytnutie pôžičky pevná suma. Na otázku žalobkyňa uviedla, že chápala dohodu o poplatku tak, že za to, že jej žalovaný požičal, chcel od nej nejaké peniaze. V tom čase, uviedla, že s dohodnutým poplatkom za poskytnutie pôžičky súhlasila. Toho času uviedla, že s ním (poplatkom) nesúhlasí, pretože dospela k záveru, že sa jedná o poplatok, ktorý je v rozpore so zákonom.

7. Žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako spotrebiteľka uzavreli dňa 10.7.2013 elektronickou formou Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb. Zmluva bola uzavretá na základe žiadosti žalobkyne o poskytnutie spotrebiteľského úveru a to podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a podľa Obč. zák.. Podľa čl. I. ods. 2. tejto zmluvy, spotrebiteľský úver alebo iný úver a pôžičku poskytoval žalovaný ako veriteľ žalobkyni ako spotrebiteľke prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zák. č. 266/2005 Z.z. a na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako krátkodobý bezúčelový úver. Predpokladom uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola registrácia žalobkyne na adrese internetového sídla žalovaného www.pozickomat.sk za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplnená žalobkyňou. Podľa čl. III. ods. 3 sa rámcová zmluva a zmluva považovali za uzavreté momentom prijatia písomného súhlasu s návrhom zmlúv a ich príloh klientom, t.j. žalobkyňou elektronickou poštou. Uzavretím zmluvy žalobkyňa potvrdila, že bola oboznámená s informáciami o podmienkach spotrebiteľského úveru. Podľa čl. III. ods. 5. Rámcovej zmluvy, nadobudla rámcová zmluva a zmluva platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu s ich textom a ich prípadnými prílohami oboma zmluvnými stranami. Podľa čl. III. ods. 6. Rámcovej zmluvy, na základe uzavretej zmluvy sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni ako klientke úver na jej bankový účet uvedený v zmluve v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy. Záväzok poskytnúť úver sa považoval za splnený odpísaním peňažných prostriedkov vo výške úveru z bankového účtu žalovaného v prospech bankového účtu žalobkyne. Podľa čl. IV. ods. 1. Rámcovej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru („poplatok za poskytnutie úveru“), ktorého výška mala byť určená individuálne v závislosti od výšky a splatnosti úveru a mala byť uvedená na internetovej stránke žalovaného a oznámená žalobkyni pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na jej užívateľskom účte a pred uzatvorením zmluvy. Podľa čl. IV. ods. 3. Rámcovej zmluvy, úver poskytnutý žalovaným bol bezúročný. Podľa čl. V. ods. 1. Rámcovej zmluvy, úver poskytnutý žalovaným žalobkyni bol krátkodobým bezúčelovým úverom s lehotou splatnosti najviac 31 dní, poskytnutý jednorázovo v celej výške. Podľa čl. V. ods. 2. Rámcovej zmluvy, sa žalobkyňa zaviazala splatiť žalovanému úver s príslušenstvom v jednej splátke, v lehote a za podmienok upravených v zmluve, na bankový účet žalovaného uvedený v zmluve. Podľa čl. VII. ods. 2. Rámcovej zmluvy, bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú.

8. Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru 1 až 8 uzavreli žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako spotrebiteľka v dňoch 10.7.2013 (zmluva 1), 23.7.2013 (zmluva 2), 9.9.2013 (zmluva 3), 7.10.2013

(zmluva 4), 27.11.2013 (zmluva 5), 6.12.2013 (zmluva 6), 13.1.2014 (zmluva 7) a 6.2.2014 (zmluva 8). Žalovaný sa v nich zaviazal poskytnúť žalobkyni krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver v konkrétnej dohodnutej a uvedenej výške s jednorazovým čerpaním, bezhotovostným prevodom z účtu v banke žalovaného na bankový účet žalobkyne uvedený v záhlaví zmluvy, v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr nasledujúci pracovný deň po jej uzavretí a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť žalovanému úver s príslušenstvom v celkovej výške poskytnutého úveru a dohodnutého poplatku za poskytnutie úveru bezhotovostne na bankový účet žalovaného. Každá zo zmlúv bola uzatvorená na dobu určitú vždy končiacu splatnosťou úveru s príslušenstvom. V jednotlivých zmluvách boli vždy uvedené celkové náklady žalobkyne - spotrebiteľky na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy a RPMN. Celkové náklady žalobkyne - spotrebiteľky podľa § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. boli tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou. Celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému pri predpoklade riadneho a včasného splatenia záväzku predstavovala sumu úveru a poplatku. Žalobkyňa ako spotrebiteľka prehlásila, že si zmluvu prečítala, porozumela jej obsahu a na znak súhlasu s ňou slobodne, vážne, nie v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok, súhlasila.

9. Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (odsek 1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (odsek 2).

10. Podľa ust. § 456 veta prvá Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získa.

11. Podľa ust. § 2 ods. 3 Obč. zák., účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

12. Podľa ust. § 53 ods. 1 Obč. zák. v znení platnom v rozhodnom období, t.j. v čase uzatvárania jednotlivých zmlúv, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. v znení platnom v rozhodnom období, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa ust. § 53 ods. 10 Obč. zák. v znení platnom v rozhodnom období, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

15. Podľa ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa ust. § 107 ods. 1 Obč. zák., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Podľa ust. § 107 ods. 2 Obč. zák., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sú ustanovené kombinované premlčacie doby a to subjektívna, ktorá je dvojročná (§ 107 ods. 1) a objektívna (§ 107 ods. 2), ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe, ako aj v objektívnej dobe.

Začiatok plynutia objektívnych premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkolvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor a v zmysle ust. § 107 ods. 2 Obč. zák. plynie táto doba odo dňa, keď k bezdôvodného obohateniu došlo, t.j. v prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, od momentu poskytnutia plnenia na jeho základe.

Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal, t.j. kto sa na jeho úkor obohatil. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto prospechu na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti, príp. aj skôr. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa mieni znalosť takých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť.

18. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených dôb. To platí pre právo (nárok) na vydanie bezdôvodného obohatenia aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia alebo jeho výška. Vzhľadom na žalovaným vnesenú námietku premlčania vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, súd prednostne sa zaoberal len otázkou premlčania práva.

19. V danom prípade skutkové tvrdenia strán ohľadom uzavretých zmlúv, na ich základe poskytnutých úverov a úhrady úverov vrátane dohodnutých poplatkov za poskytnutie úverov boli medzi stranami nesporné. Sporné boli otázky ich právneho posúdenia.

20. Vzhľadom na viaceré postupne uzatvorené zmluvy medzi sporovými stranami (zmluvy 1 až 8), z ktorých si žalobkyňa nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila, premlčanie bolo potrebné posúdiť pre každý uplatnený nárok osobitne. Z hľadiska posúdenia premlčacích dôb v danom prípade je zrejmé, že objektívna premlčacia doba začala plynúť v každom jednotlivom prípade vždy odo dňa, kedy žalobkyňa plnenie, ktoré ona má za bezdôvodné obohatenie, t.j. poplatok za poskytnutie úveru, žalovanému uhradila. Trojročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia teda bezo sporu uplynula v prípadoch zmlúv 1 až 7, postupne uzatváraných, pričom pri nároku z poslednej z nich, pri zmluve č. 7 uplynula objektívna premlčacia doba dňa 6.2.2017; plynúť začala úhradou poplatku za úver žalobkyňou dňa 5.2.2014. Žaloba bola podaná na súde dňa 16.2.2017, t.j. po uplynutí objektívnej premlčacej doby a to sa týka všetkých postupne uzavretých zmlúv 1 až 7, pri ktorých poplatok za úver bol v každom jednotlivom prípade uhradený vždy ešte skôr než v prípade zmluvy 7. Desaťročná objektívna premlčacia doba v danom prípade neprichádzala do úvahy, aj keď sa jej žalobkyňa dovoľávala.

V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, keby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne

ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba.

To že sú, podľa žalobkyne, všetky zmluvy v rozpore so zákonom a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky a napriek tomu tieto zmluvy žalovaný uzatváral aj naďalej, ani posúdenie zmluvy, uzatvárané žalovaným Friendly Finance Slovakia ako veriteľom s ďalšími dlžníkmi, Ministerstvom spravodlivosti SR ako zmluvy neobsahujúcej zákonom dané náležitosti, ani nepreukazuje úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, ale ani samé tieto tvrdenia súd nemal preukázané.

21. Subjektívna premlčacia doba môže vždy plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorá v danom prípade márne uplynula pred uplatnením nároku na súde. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania práva nemožno premlčané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmlúv 1 až 7 priznať. Námietka premlčania bola v týchto prípadoch vznesená dôvodne a je prvotným dôvodom na zamietnutie žalobou uplatnených nárokov žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z označených zmlúv.

22. V prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 8, v ktorom prípade žalobkyňa zaplatila poplatok za poskytnutie úveru dňa 3.3.2014, začala týmto dňom plynúť trojročná objektívna premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 4.3.2017 a teda ak žalobkyňa podala žalobu a uplatnila právo na súde dňa 16.2.2017, uplatnila ho za plynutia tejto objektívnej premlčacej doby.

Pokiaľ sa týka plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods. 1 Obč. zák., podstatnou pre určenie začatia jej plynutia je okolnosť, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a teda že jej vzniklo právo na jeho vydanie. Žalobkyňa tvrdila, že sa o tom dozvedela v januári 2017, hoci z elektronickej komunikácie medzi ňou a žalovaným (č.l. 116) pre súd vyplynulo, že žalobkyňa takú vedomosť mala už v čase tejto komunikácie, t.j. dňa 8.6.2016. V jednom (podľa tvrdenia žalobkyne) i v druhom (podľa obsahu spisu) prípadoch však, ak bola podaná žaloba žalobkyňou na súde dňa 16.2.2017, bola podaná včas v rámci plynutia tak dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ako aj trojročnej objektívnej premlčacej doby. T.j. v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na základe zmluvy uzavretej žalobkyňou a žalovaným dňa 6.2.2014 nebola námietka premlčania práva vznesená žalovaným, dôvodná.

23. Preto v tomto prípade, v ktorom žalobkyňa uplatnila si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 113,94 eura bolo potrebné posúdiť, či došlo na základe okolností tvrdných žalobkyňou k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

24. Žalobkyňa prednostne/prvotne tvrdila, že odplata - poplatok za poskytnutie pôžičky vyjadrený pevnou sumou, je neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zák., pretože z ust. § 657 a 658 ods. 1 Obč. zák. mala za to, že je pôžička buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov a v predmetnej zmluve je výslovne uvedené, že je úver bezúročný. Účastníci zmluvy si teda, podľa žalobkyne, nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Obč. zák.. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu vzniknúť jeho dotknutému účastníkovi žiadne práva či povinnosti, keď je úkon neplatný od začiatku.

25. Súd sa nestotožnil s týmto právnym názorom žalobkyne. Tunajšie sporové strany neuzavreli zmluvu o pôžičke podľa ust. § 657 a 658 Obč. zákonníka. Ale ak aj by boli takú zmluvu uzavreli a dohodli v nej poplatok za poskytnutie pôžičky, dáva súd za pravdu žalovanému, že to zákon (Obč. zák.) ani výslovne nezakazuje a ani z povahy jeho ustanovení o zmluve o pôžičke nevyplýva, že sa od týchto ustanovení nemožno odchýliť napr. aj dojednaním odplaty za poskytnutie pôžičky vo forme pevnou sumou určeného poplatku. Závazkovo-právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený uzavretím Rámцovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb podľa zák. č. 129/2010 Z.z., zák. č. 266/2005 Z.z. a podľa Občianskeho zákonníka dňa 10.7.2013 a následne uzatvorením dňa 6.2.2014 Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyňu ako spotrebiteľke krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 410,- eur bezhotovostným prevodom na účet žalobkyne a žalobkyňa ako spotrebiteľka sa zaviazala vrátiť mu úver s príslušenstvom v celkovej výške 523,94 eura. Aj zo znenia ust. § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je možné vyvodiť záver, že zmluvná voľnosť (v rámci zákonných obmedzení) zmluvných strán im umožňovala dohodnúť poplatok, ktorý strany v danom prípade za daných okolností dohodli ako odplatu za poskytnutie úveru.

26. Žalovaným žalobkyni poskytnutý úver bol podľa Rámcovej zmluvy bezúročný (článok IV. ods. 3. Rámcovej zmluvy) a za spracovanie a poskytnutie úveru sa zaviazala žalobkyňa už v Rámcovej zmluve zaplatiť žalovanému poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru (článok IV. ods. 1. Rámcovej zmluvy), ktorého výška bola vždy individuálne určená v závislosti od výšky úveru a doby jeho splatnosti a žalobkyňa s jeho výškou bola vždy vopred pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere upovedomená - informovaná a mala možnosť zvážiť a rozhodnúť sa, či za daných podmienok zmluvu uzavrie. Dohodu o poplatku za poskytnutie úveru dohodnutú jednak rámcovo v Rámcovej zmluve a individuálne v konkrétnej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, nemal súd ani za dohodu - dojednanie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom, ani za také dojednanie, ktoré by zákon obchádzalo a vzhľadom na prejavenu vôľu strán pri uzatváraní zmlúv, mal toto dojednanie ako súčasť zmlúv za platné. Poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, individuálne a pevnou sumou určený, bol celkom určitou, nič neskrývajúcou zmluvnou podmienkou, za existencie ktorej bol záväzkovo-právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretý. Keďže súd dospel k záveru, že dojednanie o poplatku nie je neplatné, jeho zaplatením žalobkyňa len plnila žalovanému svoj záväzok zo zmluvy a žalovaný sa týmto plnením žalobkyne bezdôvodne obohatil.

27. Aj pokiaľ sa jedná o ďalší argument žalobkyne, ktorý podľa nej mal by byť dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, a to že je úver bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), keďže bola v zmluve uvedená len priemerná hodnota RPMN pre úvery od 3 do 6 mesiacov, ani tento dôvod, resp. záver žalobkyne nemal súd za dôvodný.

V článku III. odsek 3 Rámcovej zmluvy je uvedené, že je úver bezúročný. T.j. ak je úver bezúročný, nemôže byť uvedený v zmluve údaj o ročnej úrokovej sadzbe, keďže sa taký údaj vzťahuje na úroky z úveru a úver je v danom prípade bezúročný. Keď je v zmluve uvedené, že je úver bezúročný, je to to isté/totožné ako by bolo v zmluve uvedené, že je ročná úroková sadzba vo výške 0 %.

Podobne, ak v danom čase uzatvárania predmetných zmlúv nebol na to určenými osobami - Ministerstvom financií SR ani Národnou bankou Slovenska uverejňovaný na ich webových sídlach údaj o priemernej hodnote RPMN pre úvery splatné tak, ako bol splatný úver v tunajšom prípade, do 30 dní, ale zverejňovaná bola priemerná hodnota RPMN „len“ pre úvery poskytované na dobu od 3 do 6 mesiacov a žalovaný tento údaj ako údaj najbližší úverom, ktoré poskytoval, v zmluve uviedol, nemôže táto objektívna okolnosť spôsobiť, aby bol úver v dôsledku toho, podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ z.č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. T.j. ani týmto spôsobom, v dôsledku úhrady poplatku žalobkyňou žalovanému nevzniklo bezdôvodné obohatenie na jeho strane.

28. Keďže súd v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého úhradou poplatku za poskytnutie úveru žalobkyňou zo zmluvy č. 8 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 6.2.2014 nemal jeho vznik preukázaný (ani v dôsledku tvrdenej neplatnosti dohody o poplatku, ale ani ako dôsledok neexistencie potrebných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.), žalobu zamietol v celom rozsahu.

29. V súvislosti s odkazovaním a poukazovaním tak žalobkyňou ako aj žalovaným na iné súdne rozhodnutia všeobecných súdov a odvolávaním sa na ich závery, súd uvádza, že z nich vyplýva len to, že rozhodovacia prax všeobecných súdov doposiaľ nie je v tu posudzovaných otázkach vôbec ustálená a ani nie je doposiaľ vytvorená žiadna relevantná judikatúra. Súd je povinný a musí posudzovať každý prípad - spor podľa jeho individuálnych a jedinečných okolností. Rozhodnutia, na ktoré sa odvolávali tak žalobkyňa ako aj žalovaný mohli byť založené na iných skutkových okolnostiach, ako boli zistené v tejto veci.

K viazanosti súdu iným rozhodnutím súd len dodáva, že podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, sudcovia sú pri výkone funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní Ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. V tomto ustanovení sú vymedzené pramene práva, ktoré je povinný sudca rešpektovať. Všeobecne záväznú sú aj rozhodnutia Ústavného súdu SR vydané v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 6 Ústavy SR. Okrem takto vymenovaných prameňov práva je sudca pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný aj právnym názorom Ústavného súdu SR obsiahnutým v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR na základe návrhu súdu právnym názorom odvolacieho a dovolacieho súdu. Žiaden právny predpis teda explicitne neukladá všeobecnému súdu povinnosť byť viazaný akýmkoľvek rozhodnutím vydaným iným súdom v inej právnej veci, teda nad rámec viazanosti právnym názorom v rámci opravného konania Z toho vyplýva záver, že

žiadne súdne rozhodnutie (ani judikát) nie je prameňom práva, je len zdrojom argumentačnej sily pre zabezpečenie ústavne súladnej aplikácie a interpretácie právnych noriem.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodol súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, aj o nároku na náhradu trov konania. Podľa ust. § 255 C.s.p., vychádzajúc z úspechu žalovaného priznal mu voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých trov bude rozhodnuté samostatným uznesením tunajšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).